

KMETOVALEC.

Glasiló c. kr. kmetijske družbe vojvodstva kranjskega.

Ureduje Gustav Pirc, tajnik družbe.

Izhaja 1. in 15. vsaki mesec. — Udje c. kr. kmetijske družbe dobivajo list brezplačno, a neudje plačajo s poštnino vred 2 glđ. na leto. Naročila naj se pošiljajo c. kr. kmetijski družbi, ali pa dotičnim podružnicam.

Štev. 12.

V Ljubljani, 15. junija 1885.

Leto II.

Impregnovanje trtnih kolov.

Spisal R. Dolénc, vodja vinarski in sadjarski soli na Slapu.

Velik delež vseh stroškov pri obdelovanji vinogradov odpade na trtne kole: zato pa tudi uže od nekadj vinogradnik z raznimi sredstvi skuša te stroške kolikor le mogoče znižati. Tako se je zaradi tega v svojem času prav močno hvalila izgoja trt po sirmiškem ali banatskem načinu, ker ravno ta način ne rabi kolov. Iz enakega vzroka se je prav zelo priporočala izgoja trt na žici (dratu), kar je tudi po vsem opravičeno, ker taka izgoja premožnejšega vinogradnika pri drugače povoljnih razmerah za precej let pred stroški za kole obvarje, če je tudi res, da je treba za napravo vinogradov, kojih trte se na žici izgojujejo, prvo leto precej globoko v žep poseči.

Med drugim videl se je dober vspéh impregnovanja telegrafnih drogov in železničnih pragov; bukovi pragi ali jelovi drogi, kateri bi v zemlji k večem 4—5 let izdržali, izdrže vsled impregnovanja 12 in tudi več let. Kaj pa je 'impregnovanje'? Impregnovanje je namakanje lesa v vodi, v koji je kaka reč raztopljena, ki ovira gnjilobo ali trhljenje lesa. Ta voda mora prešiniti les skoz in skoz, tako, da ko se enkrat voda v lesu posuši, vendar tvarina, ki ima trhljenje ali gnjilobo zaprečiti, ostane razdeljena po vsem lesu zvnaj, kakor znotraj. Najceneja in najboljša taka tvarina je bakreni vitrijol (plavi vitrijol).

Naravno je, da se je kmalu tudi prašalo, zakaj bi se pa trsni koli ne impregnovali? Priporočalo se je potem impregnovanje kolov na tri načine, in sicer: 1. Impregnovanje celih, še rastečih dreves. 2. Impregnovanje posekanih dreves. 3. Impregnovanje uže pripravljenih kolov.

Moj namen ni, se spuščati v natančni popis vseh

treh načinov impregnovanja, pisati hočem le v tretjem načinu.

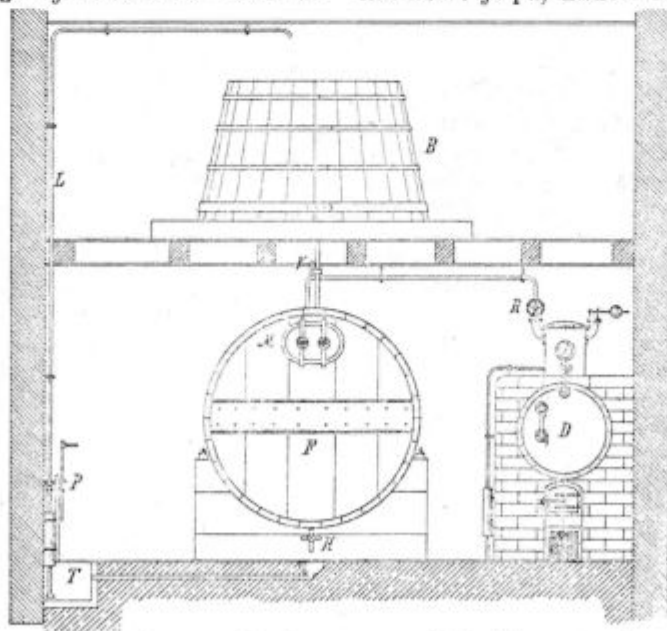
Kodar ima vinogradnik na razpolaganje ceno razklane kole mecesnove, borove, smrekove, jelove, hrastove ali kostanjeve, ni mu treba misliti na impregnovanje. Drugače je pa tam, koder je mogoče dobiti take kole le za drag denar ali pa koder jih sploh ni mogoče dobiti in mora vinogradnik poseči po leskovih, vrbovih, topolovih ali jelševih palicah, koje komaj po dve leti izdržé. Take palice sicer malo stanejo, tukaj v vipavski dolini stane stotina kakih 45 krajc., ako se pa pomisli, da jih je treba na leto v marsikakem gospodarstvu 20 do 30 tisuč kupiti, kakor na priliko v tukajšnji vinarski šoli vzlic temu, da je precej vinogradov na žici in da se veliko kolov doma pridela, je pa vendar trošek za kole vsako leto tako velik, da bi se impregnovanje uže dobro izplačalo. Za impregnovanje takih ali sploh uže pripravljenih trtnih kolov je pa, kakor samo od sebe razumljivo, treba

imeti svoje, nalašč za to prirejene aparate, kakor hočem v naslednjem čast. čitateljem enega popisati.

Jaz naredim s svojimi učenci vsako drugo leto daljši izlet v sosedno Primorsko, pri kojem izletu pridemo doli do uzorno urejenega posestva grajščine Monastero pri Ogleji, ki je lastnina gosp. barona Ritterja pl. Zahony-a. Monastero je za naše učence jako vreden učilni pripomoček, bodi-si za splošno kmetijstvo, kakor tudi posebno za vinarstvo in kletarstvo; tukaj vidi se tudi velik aparat za impregnovanje trtnih kolov. Ta aparat bil je sestavljen od ravnokar umrlega gosp. Schmitza, privat-

nega inženirja, gosp. barona Ritterja. Aparat obstoji, kakor podoba kaže, iz sledečih delov:

D je parni kotel, *F* iz močnih mecesnovih dog narejen sod za impregnovanje, *B* posoda, v koji je

tekočina za impregnovanje, *P* srkalnica. Impregnujejo se 2½ m. dolgi in 4 cm. debeli vrbovi koli tako-le: Odpre se na sodu zatvornica *M*, skozi katere luknjo zleze v sod en delavec, ki kolikor mogoče na gosto zloži kole, ki se mu skozi ravno to luknjo podajajo. Vsi koli so razklani in tudi olupljeni. Če je sod enkrat tako poln, da delavec ne more več v njem stati, potem poklada kole skozi luknjo zatvornice tako dobro, kakor mu je sploh mogoče. Ko je sod, v katerega gre 800 do 900 kolov poln, se zatvornica zapre, ravno tako pipa *H* in tudi pipa *V*. V parnem kotlu se med časom naredi par, koji se napne do ene atmosfere. Kakor hitro je par zadobil to napetost, spusti se s pomočjo priprave *R* v sod, kamor toliko časa z napetostjo polovice atmosfere puhti, dokler se voda, ki se za poskušnjo pri pipi *H* izpušča, brezbarvena ne pokaže; to je navadno čez 10 do 12 ur. So koli enkrat tako dovolj poparjeni, pretrga se puhtenje para v sod in par izpusti se s pipo *H* iz soda. Takoj, ko je enkrat večja množina para iz soda uže všla, zapre se zopet pipa *H*, odpre se pa pipa *V*, zato da zamore iz bednja *B* priteči v sod voda, v kateri je raztopljenega 2% bakrenega vitrijola.

Da se pospeši raztopljenje bakrenega vitrijola, ki se v majhnih žakličkih v vodo vtopi, zgreje se voda na 35 do 40°. Pozneje sme pa toplota te vode brez škode biti enaka toploti vnanjega zraku. Koli ostanejo sedaj 20, k večem 24 ur v vitrijolovi vodi, potem se pa pipa *V* zopet zapre, pipa *H* pa odpre, zato da vitrijolova voda v posodo *T* zamore odteči, od koder se s srkalnico *P* skozi cev *L* nazaj v bedenj *B* spravi.

Tako impregnovani vrbovi koli izdržijo v zemlji, ne da bi jih čez zimo iz zemlje populili 8 do 12 let, brez impregnovanja pa 2 leti!

Stroški za impregnovanje znašajo 12 do 15 gold. Drago je to — pa tudi ne! kajti pomisliti je, da bi bilo treba dati brez impregnovanja samo za kole v 8 do 12 letih 18 do 27 gold.

Koliko celi aparat stane, tega ne morem povedati, to je sicer tudi vse eno, ker je cena odvisna od kraja, kjer se aparat dela. Kjer je pa uže kak parni kotel na razpolaganje, je še naša naprava aparata toliko ceneja.

Posamezni slovenski vinogradniki na Krasu, v Vipavi, v Istriji, koje tudi težijo veliki stroški, ki jih provzročujejo trtni koli, ne bodo se ve da zamogli si napraviti vsak sam za-se takega aparata, a združeni v zadruge bi se pa s takim aparatom lep denar zamogli prihraniti.

Konečno pa izrazujem na tem mestu svojo najtoplejšo zahvalo gospodu posestniku grajščine, kakor tudi gospodu vodji Amons-u ter oskrbniku vinogradov in kleti gospodu C. Brückl-nu za podatke, ki so mi jih dali k temu članku, kakor sploh za prijazni in jako gostoljubni sprejem ob priliki ekskurzov.

„Allgemeine Weinbau-Zeitung“.

Kako naj pri nas povekšamo pridelek krme na polji.

Spisal V. Rohrmann, pristav deželne kranjske vinarke in sadjarske šole na Slapu.

(Konec.)

V tako ugodnih pokrajinah se pridelek čisto sejane detelje pred onim detelje mešane s travo nikakor ne zmanjša, da celó večji je pridelek čiste štajarske detelje; gledé jakosti, to je, redilnosti pa gotovo boljši,

sosebo čé smo jo umno v rašči polpirali, umno oskrbovali — kar je naprednega kmetovalca naloga!! V takih pokrajinah zasluži toraj setev čiste štajarske detelje za dvoletno, osobito pa za enoletno porabo gledé večjega in boljšega pridelka prednost pred setvijo detelje mešane s travo.

Po Dolenjskem so podnebne in krajevne razmere večinoma kaj ugodne rašči štajarske detelje in je res le veselje gledati v spomladi lepo obraščena deteljišča. Da bi ista le bolj umno oskrbovali, kakor je bilo s kraja tega spisa navedeno, pričakovati bi smeli izdatno povekšanih koš-uj od sedanjih. V tako ugodnih legah Dolenjske ni umesno toraj mešati med deteljo travo — tudi pri dveletni porabi ne, osobito pa ne, če stavimo deteljo za enoletno rastlino v kolobar, kar je po Dolenjskem še deloma vdomačeno.

Venčar doseže tudi v toli ugodnih krajih setev pomešanice važnost in to vselej, kedar jo hočeme pustiti po dve, tri in več let na njivi in vporabljeni prvi čas izključljivo za košnjo, poznejši pa za pašo goveji živini, kakoršno vpeljavo nahajamo po travorodnih-severnih krajih.

Kjer nam pa štajarska detelja v drugem letu porabe vkljub umnemu oskrbovanji več sigurnih in dobrih košenj ne daje, ako jo stavimo v kolobar za dvoletno kulturno rastlino; kjer trpi štajarska detelja pod neugodnimi vplivi podnebnja in zemlje, sosebo v nežni svoji mladosti, v letu setve pred mrazom — toraj večinoma uže v dobi živjenja, ko je še mala, le plitvokorenjena, kjer se pridružijo med njeno raščo navadno še drugi sovražniki, kakor trajajoča suša, trde in mokre zime, miši itd., kojim večinoma podleže. včasih tako, da nam ne dá nikojega užitka; priporočljivo je mešati jo s travo na korist gotovih in večjih pridelkov. V vseh takih slučajih gledati pa moramo, kakošne krmske trave najbolj vspešno mešamo z deteljo.

Pri izbiranju trav držimo se načela, sejati malo baž trav in le take trave, katere se nahajajo po okolici naši in v tej dobro vspevajo; trave, katere se dobro vsteblijo, v gostem šopu razraščajo, krepko spodraščajo (so jako reproduktivne), istočasno cvetejo in dajejo redilno, tečno krmo kakor tudi uže v prvem letu izdaten pridelek. Po namenu mešanja štajarske detelje s krmsko travo sestavljajo se tudi različne mešanice. Ozirati se hočem na dva slučaja.

V pokrajinah, kjer ne ugajajo podnebne in krajevne razmere vspevanji štajarske detelje, kjer se ista tegadel slabo obnaša, kar uči slehernega kmetovalca najbolj lastna izkušnja; tam je priporočljivo, da se meša štajarska detelja s svinjskim repom (*Phleum pratense*). Seje naj se svinjski rep z deteljo, če je le možno, med ozimno žito (najboljše ozimni ječmen) v jeseni prav na gosto in sicer tako, da, če se ne obnese setev detelje, nam svinjski rep še zmiraj primerno košnjo daje. Tudi štajarske detelje ne smemo pri tem redkejše sejati, kakor sedaj za čisto setev; to pa zopet radi tega, da zamore, ako se obnese ali ohrani, svinjski rep prerasti, v rašči zadržavati. Na ta način nam daje v ugodnih letih glavni pridelek štajarska detelja, v neugodnih pa trava — svinjski rep; v vseh slučajih pa dobimo od iste njive bolj gotovi in večji pridelek. Sostava mešanice bila bi v tem slučajih obstoječa iz sledečih množin za en hektar: 20 kilg. štajarske detelje in 12 kilg. svinjskega repa. Kjer nam pa zraven tega še miši škodujejo, je priporočljivo, da se v mišjih letih prejšnji mešanici dodá še približno četrti del, kakih 7—8 kilg. švedske detelje. Tako pomešanico priporočajo, ker prenaša švedska detelja odjedanje ali oglodanje listja po miših in nam daje pri tem vendar še zmiraj skupno s svinjskim repom pri-

meren užitek. Taka pomešanica detelje s travo je za dvoletno porabo; za enoletno porabo je le tam umestna, kjer se nam pridelovanje čiste detelje nikakor ne splača, bodi-si zaradi preplitve zemlje, prevlažne ali presuhe lege itd.

Da se pa meša v navedenem slučaju ravno svinjski rep med štajarsko deteljo, najdemo razlog v veliki potrpežljivosti te trave, katera prenaša lahko neugodne, sosebno mokrotne lege in nam daje vkljub temu izdatne pridelke.

V pokrajinah pa, kjer nam daje čista štajarska detelja v drugem letu porabe neznatne košnje, dasiravno smo jo umno v rašči podpirali; kjer nam gospodarsvene razmere vevajo, vporabljeni njive v pridelovanje krme za kake dve ali tri leta, tam naj se mešanica po jakosti in množini sledeče sestavi — iz: 15 kilg. štajarske detelje, 8 kilg. laške ljulike, 12 kilg. angleške ljulike in 10 kilg. pasje trave. Pri tej sestavi mešanice nam dá štajarska detelja, laška in angleška ljulika glavni pridelek uže v prvem letu, pasja trava v zvezi z angleško in laško ljuliko pa glavni pridelek v drugem in tretjem letu. Pri tem mi je se ve da omeniti, da se ne smemo držati te navedene sestave, katera je pa za večino slučajev v travorodnih krajih priporočljiva, kakor kacega splošnega pravila, marveč držati se moramo zmiraj načela pri izbiranju trav, katerega sem bil spredaj navedel.

Pri tej priložnosti omenjati hočem nekaj o pasji travi (*dactylis glomerata*). Ta trava se povsod na vsaki zemlji pri nas nahaja; vkljub temu, da je to ena najhvaležnejših krmskih trav, jo vendar kmetovalci do sedaj še premalo čislajo. Dasiravno jo pri nas bolj zaničljivo imenujemo, ima ta baža krmskih trav dovolj lastnosti, katere ji dajejo prednost med drugimi travami. Pasja trava nam daje skoraj največ sena na leto pa uže v prvem letu porabe tudi kaj izdatno košnjo; razrašča se kaj krepko v listnatih šopih; v pravem času košena daje živini priljubljeno in tečno krmo. Ker listje te trave o času cvetja trdo in bolj ojestro postane, kar opazujemo deloma tudi pri svinjskem repu — ne smemo jo kositi v polnem cvetju, kakor se pri nas navadno godi, marveč vselej pred cvetjem. Za mešanice je kaj priporočljiva!

Kaj pa je z nemško deteljo ali lucerno? Kar se tiče pridelovanja te detelje, se ista pri nas večinoma po več let na istem zemljišču pusti. Kjer ta rastlina vspeva, je nje pridelovanje res neprecenljive važnosti, kajti ta detelja nam daje po 8, 10 in več let kaj bogate in dobre košnje — se ve da le v zvezi z umnim oskrbovanjem.

Nemška detelja ali lucerna kaj dobro vspeva po Vipavskem, kjer ji osobito ugaja milo obnebje te pokrajine, kakor tudi tukajšnja zemlja. Da bi se tu med lucerno sejala trava za večletno porabo, temu bi jaz odločno odsvetoval, sicer je pa to tukaj uže deloma izkušena reč. Boljša trava, katera se nam za mešanje nasvetuje, nam kmalu, v teku par let izgine in na njeno mesto vrine se razna plevelna trava, katera je prirodi ali naravi tako rekoč prirojena, katere vspevanji bolj ugajajo podnebne in krajevne razmere. Taka plevelna trava je navadno nizka, se razrašča večinoma le površno po zemlji in nam ne dá tegadel kaj vrednega v pridelku. Da nam taka plevelna trava, ki se je vrnila na mesto trave sejane med lucerno, tudi slednjo izpodriva, je tem bolj reč zdravega razuma, če pomislimo, da lucerna potrebuje za vspešno raščo umnega oskrbovanja, kojega plevelna trava ne zahteva, tegadel zamori tudi plevelna trava kaj kmalu lucerno, če se za-nje boljše vspevanje med raščo premalo brigamo. V vseh slučajih pa trpimo škodo v tukajšnjih

razmerah, ako sejemo med večletno lucerno travo, kajti v teku par let nam navadno boljša trava, katero smo mešali z lucerno, izgine, ker podleže v boju domačemu nasprotniku — navadnim plevelnim travam. Če mi potem tako deteljišče umno oskrbujemo in podpiramo ostalo lucerno v rašči, zabranimo s tem deloma vsaj razširjevanje plevelne trave; ako se pa še za tako oskrbovanje malo ali nič ne brigamo, kar je pri nas še večinoma navada, potem se širi plevelna trava, zamori pri tem lucerno in spremeni prejšnjo deteljišče v pravo travišče — na čutno škodo!

Lucerna čisto sejana nam daje tudi več in boljših košenj. To pride vsled njene velike reproduktivne moči, to je, vsled kaj krepke spodraščljivosti, katera je osobito tej detelji v večji meri lastna. Ker se ona dobro razrašča in po košnji tudi hitro na novo zopet zraste, kar imenujemo ravno njeno spodraščljivost, nam daje ona pri nas štiri do pet košenj in v teh jako redilno krmo. Zraven tega — gotovo na korist čiste setve — zaduši pa tudi dobro, to je, umno pridelana, med raščo umno oskrbovana lucerna vsled njene krepke razraščljivosti, ako smo jo čisto in na gosto sejali, plevelno travo, katera se kaj rada, osobito med večletno lucerno vriva.

Navedeni bi bili s tem razlogi, zakaj kje in kdaj zasluži setev čiste detelje prednost pred setvijo detelje mešane s travo.

Tudi na Dolenjskem naj se lucerna, kjer jo sejejo kmetovalci, za večletno porabo, le čista seje in ne mešana s travo. Ker se navadno ta detelja v kolobar ne stavi, ampak se za njeno pridelovanje jemljejo zemljišča, na katerih po veliko let zaporedoma ostaja, naj se v dosego sigurnih in dobrih pridelkov izberejo solčne, bolj gorke in odprte lege, ne pa zatišja. — Zemlja se ji mora globoko in krepko zrahljati, da se globokosežne korenine lahko razraščajo in neovirane hrane iščejo in gledati, da ni spodnja plast zemlje mokrotna, ker mokrota v spodnji plasti lucerno zamori. S temi pogoji vspevala boče lucerna tudi po dolenjski zemlji dobro in dajala kaj bogate in dobre košnje — se ve da le v zvezi z umnim oskrbovanjem.

Prva skrb za povečanje krmskih pridelkov na polji, pridelkov štajarske detelje in lucerne mora biti pri nas njih umno oskrbovanje, in le kjer je umestno mešanje detelje s travo.

Vprašanja in odgovori.

Vprašanje 20. Moj konj se je ranil na desni nogi nad kopitom s podkvo leve noge in sedaj se je na rani naredilo divje (hudo) meso. Konja zaradi tega boli močno noga, da ni za delo. S kom bi se dala noga ozdraviti? (J. M. v K.)

Odgovor. Izrežite do čistega hudo ali divje meso ter vsak dan poštipajte rano s stolčnim žganim galunom toliko časa, da se rana posuši ali zaceli.

Vprašanje 21. Kaj naj storim, da moje krave in teleta kakor tudi bik ne bodo več dobivali bule ali gob ali bramorjev, ali kakor se uže imenuje ta bolezen pod hrustancem na stran čeljusti? Skozi šest let imam bolezen vedno v hlevu in če sem kaki govodi bulo odpravil, naredila se je druga tik prve itd. (J. V. v B.)

Odgovor. Bolezen, ki jo v Vaših obeh pismih popisujete, morate na vsak način pustiti preiskati od živinozdravnika, ker le ta Vam boče zamogel na podlagi ogleda določno povedati, kaka bolezen da je in kaj Vam je ukreniti. V kratkem hočemo Vam pa vendar-le našo misel o tem izraziti. Po popisu je bo-

lezen Vaše govede bramor na spodnji čeljusti (nemško: Windorn, Kieferwurm, Kieferschwür, Blut-schwamm), ta bolezen je lastna kosti spodnje čeljusti, ter se le redkokrat na zgornji čeljusti naredi. Bolezen je težko ozdravljiva, kmetje jo imajo za nalezljivo. Ta bolezen ni prvotno nič družega, kakor vnetica čeljustne kosti, ki se pa navadno v začetku niti ne zapazi. Za tem prične se za spodnjo čeljustjo boleča vroča oteklina, katera skozi 3 do 6 tednov vedno veča postaja tako, da je nazadnje velika za kake dve pesti; ta oteklina se potem predré in izceva rudečkasto tekočino. Iz te rane izraste sedaj izrastek enak bradovici, ki se pa od te o tem loči, da ta bradovica ni le na koži, ampak seže do kosti. Ta izrastek postaja vedno večji in v začetku ne moti nič živali, pozneje pa goved vendar prične hujšati. Ako se taka goba odreže, naredi se takoj druga tikoma prve.

Vzroki bramorja na spodnji čeljusti niso znani, vendar podedovanje ni izključeno, in ravno popis boleznih Vaših krav dá nekaj takega sklepati.

Za ozdravljenje bramorja treba je takoj v početku boleznin polagati na steklino mrzle rute ali led: ako bi se pa bula imela pričeti gnojiti, polaga naj se na njo redko testo iz moke lanenega semena ali pa naj se oteklina odrgne s slezenovem mazilom (Althäasalbe). Je oteklina uže predrta, odrgne naj se pa z mazilom iz španjskih muh, kar naj se pozneje še enkrat ponavlja. Ako je bolezen uže stara, gnoj, ki se iz bule cedi, uže smrdljiv, mora se pa rana noter do kosti izžgati s razbeljenim železom; v zadnjem slučaju je bolezen največkrat neozdravljiva in najbolje je goved mesarju prodati.

Sicer Vam pa še enkrat svetujemo, da pustite ogledati Vašo goved od kakega dobrega živinozdravnika.

Bike čistega muricodolskega plemena

kupili so na dražbi 23. dne maja v Postojni sledeči gg. gospodarji: Anton Frenetič iz Dolenje vasi, Anton Kovšca iz Planine, Peter Kraigher iz Hraš, Janez Otoničar iz Cirknice, Anton Poljšak iz Šturije, Janez Zihlerl iz Logatca.

Vsled odloka c. k. ministerstva za poljedelstvo od 28. aprila 1885. l., št. 5209, dobila je županija ilirsko bistrška bika proti polovici cene in županija zemonska enega bika zastonj.

Seme japonske ajde

dobi se pri opravištvu vrta c. kr. kmetijske družbe na Poljanah v Ljubljani.

Naznanilo in razglas.

Novo šolsko leto na podkovski šoli ljubljanski se prične 1. dne julija 1885. leta.

S podukom v podkovstvu združen je tudi nauk o ogledovanji klavne živine in mesa. Kdor želi biti sprejet v šolo, mora se izkazati:

1. S spričevalom, da se je pri kakem kovači za kovaškega pomočnika izučil;

2. s spričevalom župnika ali župana, da je poštenega obnašanja;

3. z domovinskim listom;

4. da zna brati in pisati slovensko.

Revni učenci zamorejo dobiti tudi štipendijo 50 gl.

Prosilci za štipendije imajo predložiti:

1. ubožni list,

2. spričevalo poštenega obnašanja, in

3. potrdilo, da so uže dve leti kot kovaški pomočniki delali.

Prošnje z dotičnimi spričevali imajo se poslati vsaj do 15. junija glavnemu odboru c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani.

Šola traja do konca decembra 1885. leta. Kdor preskušnjo dobro prestopi, more po postavi od 1873. leta dobiti patent podkovskega mojstra, ker sedaj brez preskušnje nihče ne more postati kovaški mojster. Nauk v tej šoli je brezplačen, vsak učenec ima skrbeti le za to, da si za šolski čas oskrbi živež in stanovanje, ter potrebne šolske knjige. Stanovanje dobijo učenci za majhno odškodnino v šolski hiši.

Učenci naj se oglašé vsaj dva dni pred šolskim začetkom v podkovski šoli na spodnjih Poljanah.

V Ljubljani 4. maja 1885.

Karol baron Wurzbach,

predsednik c. kr. kmetijski družbi kranjski.

Dr. Karol vitez Bleiweis-Trsteniški,

časni vodja podkovske šole.

Tržne cene.

V Kranji, 1. junija 1885.

Na današnji trg je došlo 68 glav goveje živine in 94 prešičev.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hektol.	6	82	Ajda, hektol.	5	85
Rež,	6	17	Slama, 100 kil	1	90
Oves	3	25	Seño,	2	55
Turšica	6	17	Špeh, fr. kila	—	60
Ječmen	5	52	Živi prešiči, kila	—	32

V Ljubljani, 10. junija 1885.

Povprečna cena.

	Trg	Magaz.		Trg	Magaz.			
	gl.	kr.		gl.	kr.			
Pšenica, hektol.	7	15	7	79	Sur. maslo, kila	—	84	
Rež	5	85	6	13	Jajca, jedno	—	3	
Ječmen	5	36	5	33	Mleko, liter	—	8	
Oves	3	57	3	38	Gov. meso, kila	—	64	
Soršica	—	—	—	6	67	Telečje meso,	—	68
Ajda	4	71	5	57	Prešič. meso,	—	54	
Proso	5	85	5	88	Koštrun	—	34	
Koruza	5	85	5	52	Kuretina, jedna	—	42	
Krompir, 100 kil	4	40	—	—	Golobje, jeden	—	17	
Leča, hektoliter	8	—	—	—	Seño, 100 kil	1	60	
Grah	8	—	—	—	Slama, " "	1	51	
Fižol	8	50	—	—	Drva, trde, sež.	7	60	
Gov. mast, kila	—	94	—	—	" mehke,	5	20	
Svinska mast	—	82	—	—	Vino, rud., 100 l.	—	24	
Špeh, fr.	—	56	—	—	" belo, "	—	20	
" prek.	—	72	—	—				